

Nr 112

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av två tilläggsavtal till dubbelbeskattningsavtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike beträffande direkta skatter, m. m.; given Stockholms slott den 23 april 1971.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över utrikesdepartements- och finansärenden samt med överlämnande av dels ett den 9 mars 1971 undertecknat tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels ett den 10 mars 1971 undertecknat tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet samma dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. STRÄNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner två den 9 resp. den 10 mars 1971 undertecknade tilläggsavtal till dubbelbeskattningsavtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike beträffande direkta skatter. Tilläggsavtalet den 9 mars 1971 upptar nya regler om utdelningsbeskattningen medan tilläggsavtalet den 10 mars 1971 berör beskattningen av andra inkomstslag och reglerar vissa tillämpningsfrågor.

Efter ratifikation tillämpas tilläggsavtalet den 9 mars 1971 på utdelning, som blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1969, och tilläggsavtalet den 10 mars 1971 i princip på inkomst, som förvärvas efter utgången av ratifikationsåret.

Förslag till**Förordning om ändring i kupongskatteförordningen (1970: 624)**

Härigenom förordnas, att övergångsbestämmelserna till kupongskatteförordningen (1970: 624) skall ha nedan angivna lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1971, då förordningen (1943: 44) om kupongskatt skall upphöra att gälla.

I fråga om utdelning, som blivit tillgänglig för lyftning före ikraftträdandet, gäller den upphävda förordningen med följande undantag.

1. Inträder skyldighet för styrelse för aktiebolag att enligt 5 § den upphävda förordningen avlämna uppgifter om utdelning eller att inbetala kupongskatt först efter ikraftträdandet och fullgör styrelsen icke denna skyldighet, gäller för sådant fall 19 § andra stycket samt 22 och 23 §§ den nya förordningen.

2. Vid återbetalning av kupongskatt till aktiebolag enligt 6 § den upphävda förordningen gäller den begränsning som föreskrives i 16 § andra stycket den nya förordningen, om utdelningen utbetalats efter utgången av år 1970.

3. Restitution av kupongskatt till utdelningsberättigad enligt 12 § 1 mom. den upphävda förordningen skall ske enligt 27 § den nya förordningen, om ansökan därom göres efter ikraftträdandet.

4. Vid prövning av ansvar enligt 16 § den upphävda förordningen äger 31 § tredje och fjärde styckena den nya förordningen tillämpning.

5. Prövning och handhavande i övrigt av ärende rörande kupongskatt ankommer på riksskatteverket.

Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift, som ersatts genom bestämmelse i denna förordning, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Översättning

Avenant

à la Convention entre le Royaume de Suède et la République française tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936 et au Protocole annexé à l'Avenant du 29 mars 1956.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République française, désireux de modifier la Convention entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936 et le Protocole annexé à l'Avenant du 29 mars 1956, ont décidé de conclure un avenant et ont désigné à cette fin comme leurs plénipotentiaires respectifs :

Sa Majesté le Roi de Suède :

Son Excellence Monsieur Gunnar Hägglöf, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire à Paris

et

Le Président de la République française :

Monsieur Gilbert de Chambrun, Ministre Plénipotentiaire, Directeur des Conventions administratives et des Affaires consulaires au Ministère des Affaires Etrangères

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Tilläggsavtal

till avtalet den 24 december 1936 mellan Konungariket Sverige och Franska Republiken för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Franska Republikens President har, i syfte att ändra avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, beslutat att träffa ett tilläggsavtal och för detta ändamål utsett till sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Hans Excellens Herr Gunnar Hägglöf, Utomordentligt och Befullmäktigt Sändebud i Paris

och

Franska Republikens President:

Herr Gilbert de Chambrun, Befullmäktigad Minister, Utrikesministeriets Chef för Administrativa Avtal och Konsulära Frågor

vilka, efter att ha tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Article premier

L'article 9 de la convention tel qu'il a été modifié et complété par l'article 5 de l'avenant du 28 octobre 1950 et par l'article premier de l'avenant du 29 mars 1956 ainsi que le Protocole annexé à l'avenant du 29 mars 1956 sont remplacés par les dispositions suivantes :

« § 1 — Les revenus des valeurs mobilières ne sont imposables que dans l'Etat sur le territoire duquel le bénéficiaire a son domicile ».

« § 2 — Toutefois, les dividendes attribués par une société ayant son domicile fiscal dans l'un des Etats contractants à une société ayant son domicile fiscal dans l'autre Etat, sont exonérés d'impôts dans cet autre Etat, dans la mesure et dans les conditions où une telle exonération serait accordée en vertu de la législation interne de cet Etat, si l'une et l'autre sociétés avaient leur domicile fiscal sur le territoire dudit Etat ».

« § 3 — a) Les dividendes payés par une société ayant son domicile fiscal en France, qui donneraient droit à un avoir fiscal s'ils étaient reçus par une personne ayant son domicile réel ou son siège social en France, ouvrent droit, lorsqu'ils sont payés à des personnes physiques ou morales domiciliées en Suède à un paiement du Trésor français d'un montant égal à cet avoir fiscal, sous déduction d'un impôt de 15 % calculé sur le total constitué par le dividende mis en distribution et le paiement visé ci-dessus.

« b) Les dispositions de l'alinéa a) s'appliqueront aux personnes physiques et morales domiciliées en Suède ci-après :

« 1 — personnes physiques domiciliées en Suède assujetties à l'impôt suédois à raison des divi-

Artikel 1

Artikel 9 i avtalet, så som denna artikel ändrats och kompletterats genom artikel 5 i tilläggsavtalet den 28 oktober 1950, artikel 1 i tilläggsavtalet den 29 mars 1956 och det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, ersättes av följande bestämmelser:

”§ 1. Inkomst av värdepapper beskattas endast i den stat, inom vars område inkomsttagaren har sitt hemvist.

§ 2. Utdelning från ett bolag med skatterättsligt hemvist i en av de avtalsslutande staterna till ett bolag med skatterättsligt hemvist i den andra staten skall emellertid vara undantagen från beskattning i denna andra stat under de villkor och i den utsträckning, som skulle ha varit fallet enligt lagstiftningen i denna stat, om båda bolagen hade haft sitt skatterättsliga hemvist inom den statens område.

§ 3. a) Utdelning från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Frankrike, vilken skulle medföra rätt till skattetillgodohavande ("avoir fiscal") om den hade uppburits av person med verkligt hemvist eller med säte i Frankrike, skall, då den utgår till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, medföra rätt till utbetalning från franska staten av ett belopp motsvarande nämnda skattetillgodohavande efter avdrag för fransk skatt, som beräknas till 15 % av summan av det av bolaget utdelade beloppet och skattetillgodohavandet.

b) Bestämmelserna i punkt a) tillämpas på följande fysiska och juridiska personer med hemvist i Sverige:

1:o fysiska personer med hemvist i Sverige, som är underkastade svensk skatt på utdelning från

dendes distribués par les sociétés ayant leur domicile fiscal en France;

« 2 — sociétés (autres que les entreprises d'investissement visées au point 3 ci-dessous) ayant leur domicile fiscal en Suède qui sont assujetties à l'impôt suédois à raison de la totalité des dividendes distribués par les sociétés ayant leur domicile fiscal en France;

« 3 — entreprises d'investissement au sens de la législation fiscale suédoise ayant leur domicile fiscal en Suède et dont plus de 80 % des actions ou des parts sont détenues par des personnes physiques domiciliées en Suède ».

« § 4 — Quand une personne domiciliée en Suède qui reçoit des dividendes de source française, a droit au paiement prévu au paragraphe 3, l'impôt suédois sera calculé sur le total constitué par le dividende mis en distribution et le paiement brut représentatif de l'avoir fiscal; il sera diminué d'un montant égal à l'impôt prélevé en France en vertu du paragraphe 3 alinéa a) ».

« § 5 — A moins qu'elle ne bénéficie du paiement prévu au paragraphe 3, une personne domiciliée en Suède qui reçoit des dividendes distribués par une société ayant son domicile fiscal en France peut demander le remboursement du précompte afférent à ces dividendes acquitté, le cas échéant, par la société distributrice ».

« § 6 — Le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ».

Article 2

Le présent avenant sera ratifié dans chaque Etat et les instruments de ratification seront échan-

bolag med skatterättsligt hemvist i Frankrike;

2:o) bolag (utom investmentföretag som avses i punkt 3:o nedan) med skatterättsligt hemvist i Sverige, som äro underkastade svensk skatt på sammanlagda belopp av utdelning från bolag med skatterättsligt hemvist i Frankrike;

3:o) investmentföretag, i den mening detta uttryck har enligt svensk skattelagstiftning, som ha skatterättsligt hemvist i Sverige och i vilka mer än 80 % av aktierna eller andelarna ägas av fysiska personer med hemvist i Sverige.

§ 4. I de fall då en person med hemvist i Sverige, som uppbär utdelning från källa i Frankrike, har rätt till utbetalning som avses i § 3, skall svensk skatt beräknas på summan av det av bolaget utdelade beloppet och det bruttobelopp som motsvarar skattetillgodohavandet ("avoir fiscal"). Från denna skatt avräknas ett belopp motsvarande den skatt, som uttages i Frankrike enligt § 3 a).

§ 5. Person med hemvist i Sverige, som uppbär utdelning från ett bolag med skatterättsligt hemvist i Frankrike och som icke är berättigad till utbetalning som avses i § 3, har rätt till återbetalning av sådan till utdelningen hänförlig förskottsskatt ("précompte") som i förekommande fall har erlagts av det utdelande bolaget.

§ 6. Uttrycket "bolag", åsyftar varje slag av juridisk person och varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person."

Artikel 2

Detta tilläggsavtal skall ratificeras i vardera staten och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i

gés à Stockholm. Il entrera en vigueur un mois après la date de l'échange des instruments de ratification.

Ses dispositions s'appliqueront pour la première fois aux produits mis en payement à partir du 1er janvier 1970.

Article 3

Le présent avenant demeurera en vigueur aussi longtemps que la Convention entre la France et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936.

En foi de quoi, les plénipotentiaires des deux États ont signé le présent avenant et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris, en deux originaux, en langue française, le 9 mars 1971.

Gunnar Hägglöf
Gilbert de Chambrun

Stockholm. Tilläggsavtalet skall träda i kraft en månad efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Tilläggsavtalets bestämmelser tillämpas första gången på inkomst som blivit tillgänglig för lyftning från och med den 1 januari 1970.

Artikel 3

Detta tilläggsavtal skall förbli i kraft under samma tid som avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter.

Till bekräftelse härå har de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 9 mars 1971 i två exemplar på franska språket.

Gunnar Hägglöf
Gilbert de Chambrun

Översättning

Avenant

à la Convention entre le Royaume de Suède et la République française tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936, au Protocole annexé à cette Convention et au Protocole final du 24 décembre 1936.

Sa Majesté le Roi de Suède et le Président de la République française, désireux de modifier la convention entre la Suède et la France tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936, le protocole annexé à cette convention et le protocole final du 24 décembre 1936 ont décidé de conclure un avenant et ont désigné à cette fin comme leurs plénipotentiaires respectifs :

Sa Majesté le Roi de Suède :

Son Excellence Monsieur Gunnar Hägglöf, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire à Paris

et

Le Président de la République française :

Monsieur Gilbert de Chambrun, Ministre Plénipotentiaire, Directeur des Conventions Administratives et des Affaires Consulaires au Ministère des Affaires Etrangères

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Tilläggsavtal

till avtalet den 24 december 1936 mellan Konungariket Sverige och Franska Republiken för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet den 24 december 1936.

Hans Majestät Konungen av Sverige och Franska Republikens President har, i syfte att ändra avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och det till avtalet fogade protokollet samt slutprotokollet den 24 december 1936, beslutat träffa ett tilläggsavtal och för detta ändamål utsett till sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Hans Excellens Herr Gunnar Hägglöf, Utomordentligt och Befullmäktigat Sändebud i Paris

och

Franska Republikens President:

Herr Gilbert de Chambrun, Befullmäktigad Minister, Utrikesministeriets Chef för Administrativa Avtal och Konsulära Frågor

vilka, efter att ha tagit del av varandras fullmakter och funnit dem vara i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Article Premier

Le paragraphe 3 de l'article premier de la convention, tel qu'il a été modifié par l'article premier de l'avenant du 28 octobre 1950, est remplacé par les dispositions suivantes :

« § 3 — Sont considérés comme impôts directs au sens de la présente convention :

1 — En ce qui concerne la législation française :

- a) l'impôt sur le revenu,
 - b) l'impôt sur les sociétés,
- ainsi que toutes retenues, tous précomptes et avances décomptés sur ces impôts ;

2 — En ce qui concerne la législation suédoise :

- a) l'impôt d'Etat sur le revenu, y compris l'impôt sur le revenu des dividendes d'actions et l'impôt sur les salaires des gens de mer,
- b) l'impôt sur les revenus non distribués,
- c) l'impôt sur les répartitions,
- d) la taxe sur les représentations publiques,
- e) l'impôt d'Etat sur la fortune,

f) l'impôt communal sur le revenu ;

3 — Les impôts et taxes perçus dans l'un et l'autre Etat en remplacement des impôts visés aux 1° et 2^c ci-dessus ou en addition à ces impôts. »

Article 2

1 — L'article 5 de la convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« § 1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de la direction effective de l'entreprise est situé.

§ 2. Les dispositions du para-

Artikel 1

Artikel 1 § 3 i avtalet, så som denna artikel ändrats genom artikel 1 i tilläggsavtalet den 28 oktober 1950, ersättes av följande bestämmelser:

”§ 3. Som direkta skatter i detta avtals mening anses:

1:o beträffande fransk lagstiftning:

- a) inkomstskatten,
- b) bolagsskatten, samt varje källskatt, förskottsskatt ("précompte") och annan på liknande sätt uttagen skatt, som avräknas mot nämnda skatter;

2:o beträffande svensk lagstiftning:

- a) den statliga inkomstskatten, kupongskatten och sjömansskatten däri inbegripna,
- b) ersättningskatten,
- c) utskiftningskatten,
- d) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,
- e) den statliga förmögenhets-skatten, samt

f) den kommunala inkomstskatten;

3:o utskylder och avgifter, som uttagas i den ena eller den andra staten i stället för skatter, som anges under 1:o och 2:o här ovan, eller såsom tillägg till dessa skatter.”

Artikel 2

§ 1. Artikel 5 i avtalet ersättes av följande bestämmelser:

”§ 1. Inkomst, som förvärfvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i internationell trafik, beskattas endast i den avtalslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

§ 2. Bestämmelserna i § 1 till-

graphe 1 s'appliquent également lorsque des entreprises de l'un et de l'autre Etats contractants exploitent des navires ou des aéronefs en commun, soit directement, soit en pool ou sous forme de société en participation ».

2. Le point V du protocole est remplacé par les dispositions suivantes :

« Bien que la présente convention ne s'applique qu'aux impôts directs sur les revenus ou sur la fortune, les entreprises de navigation maritime ou aérienne dont le siège de direction effective se trouve en Suède et dont les navires ou les aéronefs chargent ou déchargent des voyageurs ou des marchandises en territoire français, n'y seront pas soumises à la contribution des patentes ou à tout autre impôt qui lui serait substitué, si elles n'y possèdent ni agence ni succursale, alors même qu'elles utiliseraient les services d'un intermédiaire pour la recherche du fret ou la vente de billets.

A titre de réciprocité, l'impôt suédois correspondant, ou tout autre impôt qui lui serait substitué, ne sera pas appliqué aux entreprises françaises de navigation maritime ou aérienne dont les navires ou les aéronefs chargent ou déchargent des voyageurs ou des marchandises en territoire suédois, dans les conditions indiquées à l'alinéa précédent ».

Article 3

Il est ajouté à la convention un article 6 A ainsi rédigé :

« Article 6 A »

« § 1. Nonobstant les autres dispositions de la présente convention, les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision et les

lämpas även då företag i den ena och den andra avtalslutande staten utöva sjöfart eller luftfart gemensamt, antingen direkt eller genom deltagande i en pool eller i form av annan för ändamålet bildad sammanslutning ("société en participation")."

§ 2. Punkt 5 i protokollet ersättes av följande bestämmelser:

"Ehuru detta avtal endast tillämpas å direkta skatter å inkomst och förmögenhet, skola de företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vilka ha sin verkliga ledning i Sverige och vilkas fartyg eller luftfartyg mottaga eller avlämna resande eller gods å franskt område, icke vara underkastade den franska patentskatten eller någon annan skatt som kan sättas i dess ställe, med mindre företagen i Frankrike ha agentur eller filial; och gäller detta även om företagen använda mellanhand för att erhålla frakter eller försälja biljetter.

För ernående av ömsesidighet skall motsvarande svenska skatt eller varje annan skatt, som kan komma att sättas i dess ställe, under de förutsättningar, som angivas i föregående stycke, icke uttagas av franska företag för sjöfart eller luftfart, vilkas fartyg mottaga eller avlämna resande eller gods på svenskt område."

Artikel 3

I avtalet införes en artikel 6 A av följande lydelse:

"Artikel 6 A

§ 1. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärva ge-

musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées.

§ 2. Nonobstant toute autre disposition de la présente convention, une société d'un Etat contractant qui fournit dans l'autre Etat contractant les services d'une personne visée au paragraphe 1, est imposable dans cet autre Etat contractant sur les bénéfices qu'elle retire de cette prestation de services, à moins que cette société n'établisse qu'elle n'est pas contrôlée directement ou indirectement par cette personne ».

Article 4

L'article 13 de la convention est remplacé par les dispositions suivantes :

« § 1. Lorsqu'une personne domiciliée dans un Etat contractant reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente convention, sont imposables dans l'autre Etat contractant, le premier Etat exempté de l'impôt ces revenus ou cette fortune, sous réserve des dispositions du paragraphe 4 de l'article 9 et du paragraphe 2 ci-après, mais peut, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste du revenu ou de la fortune de cette personne, appliquer le même taux que si les revenus ou la fortune en question n'avaient pas été exemptés.

§ 2. Lorsqu'une personne domiciliée dans un Etat contractant reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de l'article 6 A, sont imposables dans l'autre Etat contractant, le premier Etat accorde sur l'impôt dont il frappe les revenus de cette personne une déduction d'un montant égal à

nom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat, där verksamheten utövas.

§ 2. Utan hinder av varje annan bestämmelse i detta avtal får ett bolag, som är hemmahörande i en avtalsslutande stat och som i den andra avtalsslutande staten tillhandahåller tjänster utförda av person som avses i § 1, beskattas i denna andra avtalsslutande stat för inkomst som bolaget förvärvar genom att tillhandahålla sådana tjänster, såvida icke bolaget visar att det varken direkt eller indirekt kontrolleras av personen i fråga.”

Artikel 4

Artikel 13 i avtalet ersättes av följande bestämmelser:

”§ 1. Då en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall sådan inkomst eller förmögenhet, där icke bestämmelserna i artikel 9 § 4 eller i § 2 nedan föranleda annat, vara undantagen från beskattning i den förstnämnda staten, men denna stat må vid bestämmandet av skatten på den ifrågavarande personens återstående inkomst eller förmögenhet tillämpa den skattesats, som skulle ha varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

§ 2. Då en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 6 A får beskattas i den andra avtalsslutande staten, skall den förstnämnda staten från sin skatt på den ifrågavarande personens inkomst avräkna ett belopp motsvarande den skatt, som er-

l'impôt payé dans l'autre Etat contractant. La somme ainsi déduite ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant la déduction, correspondant aux revenus reçus de l'autre Etat contractant ».

Article 5

§ 1. Le paragraphe 1 de l'article 24 de la convention, tel qu'il a été modifié par l'avenant du 8 avril 1949 et par l'article 7 de l'avenant du 28 octobre 1950, est remplacé par les dispositions suivantes » :

« § 1. La présente convention ne s'appliquera, pour ce qui concerne la France, qu'aux départements européens et aux départements d'outre-mer (Guadeloupe, Guyane, Martinique, Réunion) de la République française ».

§ 2. Les alinéas ajoutés aux paragraphes 1 et 2 de l'article 25 de la convention par l'article 1er de l'avenant du 8 avril 1949 sont supprimés.

Article 6

Le point IX du protocole annexé à la convention, tel qu'il a été complété par le protocole annexé à l'avenant du 28 octobre 1950 est remplacé par les dispositions suivantes :

« Les autorités fiscales suprêmes fixeront d'un commun accord les modalités d'application de l'article 9 ».

Article 7

Le deuxième alinéa du point X du protocole annexé à la convention, tel qu'il a été rédigé par l'échange de lettres des 26 octobre et 5 novembre 1954, est remplacé par les dispositions suivantes :

« Les étudiants des établissements d'enseignement de l'un des Etats contractants, qui exercent une activité rémunérée dans l'autre Etat contractant en vue d'obtenir

lagts i den andra avtalslutande staten. Avräkningsbeloppet skall dock icke överstiga den del av skatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på inkomsten från den andra avtalslutande staten. »

Artikel 5

§ 1. Artikel 24 § 1 i avtalet, så som denna artikel ändrats genom tilläggsavtalet den 8 april 1949 och genom artikel 7 i tilläggsavtalet den 28 oktober 1950, ersättes av följande bestämmelser:

”§ 1. Detta avtal skall, såvitt angår Frankrike, tillämpas endast beträffande Franska Republikens europeiska departement och dess utomeuropeiska departement (Guadeloupe, Guyana, Martinique, Réunion).”

§ 2. De stycken, som fogats till artikel 25 §§ 1 och 2 genom artikel 1 i tilläggsavtalet den 8 april 1949, upphävs.

Artikel 6

Punkt 9 i det till avtalet fogade protokollet, så som denna punkt kompletterats genom det protokoll som fogats till tilläggsavtalet den 28 oktober 1950, ersättes av följande bestämmelser:

”De högsta finansmyndigheterna skola träffa överenskommelse om förfarandet vid tillämpningen av artikel 9.”

Artikel 7

Punkt 10, andra stycket, i det till avtalet fogade protokollet, i dess lydelse enligt skriftväxlingen den 26 oktober och den 5 november 1954, ersättes av följande bestämmelser:

”Studering vid undervisningsanstalt i en av de avtalslutande staterna, som inneha anställning i den andra avtalslutande staten för att erhålla praktisk utbildning

une formation pratique relative à leurs études, ne sont pas soumis à l'impôt dans ce dernier Etat à raison de la rémunération versée à ce titre, à condition que la durée de cette activité ne dépasse pas cent jours par année civile ».

Article 8

Le point IX — b) du protocole final est remplacé par les dispositions suivantes :

« b) Si la somme restant due n'atteint pas 300 francs ou 300 couronnes suédoises ».

Article 9

Le présent avenant sera ratifié dans chaque Etat et les instruments de ratification seront échangés à Stockholm. Il entrera en vigueur dès l'échange des instruments de ratification.

Ses dispositions s'appliqueront pour la première fois :

— aux impôts établis sur les revenus de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur, à l'impôt suédois sur la fortune établi d'après les éléments de la fortune existant au 31 décembre de l'année suivant celle de l'entrée en vigueur et aux sommes mises en recouvrement afférentes à ces impôts, et

— en ce qui concerne l'article 6, aux revenus pour lesquels s'appliquera l'article 9 de la convention tel qu'il a été modifié par l'avenant du 9 mars 1971.

Par dérogation aux dispositions de l'alinéa précédent, les dispositions de l'article 2 s'appliqueront pour la première fois pour l'imposition des bénéficiaires de l'année civile 1970 ou des exercices clos au cours de cette même année.

i anslutning till studierna, underkastas icke beskattning i sistnämnda stat för inkomst av anställningen, om anställningstiden icke överstiger 100 dagar under kalenderåret.”

Artikel 8

Punkt 9 b) i slutprotokollet ersättes av följande bestämmelser:

”b) om det obetalda förfallna skattebeloppet icke uppgår till 300 franska francs eller 300 svenska kronor.”

Artikel 9

Detta tilläggsavtal skall ratificeras i vardera staten och ratifikationshandlingarna skall utväxlas i Stockholm. Tilläggsavtalet skall träda i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Tilläggsavtalets bestämmelser tillämpas första gången:

Beträffande skatter, som utgår på inkomst hänförlig till kalenderåret närmast efter det då tilläggsavtalet träder i kraft, beträffande svensk förmögenhetsskatt på förmögenhetstillgångar, som innehas den 31 december året närmast efter året för ikraftträdandet och beträffande belopp, som är föremål för indrivning och hänförliga till dessa skatter, samt

såvitt avser artikel 6, beträffande inkomst på vilken artikel 9 i dess lydelse enligt tilläggsavtalet den 9 mars 1971 äger tillämpning.

Utan hinder av bestämmelserna i närmast föregående stycke tillämpas bestämmelserna i artikel 2 första gången vid beskattning av inkomst hänförlig till kalenderåret 1970 eller till räkenskapsår, som avslutas under detta kalenderår.

Article 10

Le présent avenant demeurera en vigueur aussi longtemps que la convention entre la France et la Suède tendant à éviter les doubles impositions et à établir des règles d'assistance administrative réciproque en matière d'impôts directs du 24 décembre 1936, le protocole annexé à cette convention et le protocole final du 24 décembre 1936.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé le présent avenant et y ont apposé leur sceau.

Fait à Paris le 10 mars 1971 en deux originaux en langue française.

Gunnar Hägglöf
Gilbert de Chambrun

Artikel 10

Detta tilläggsavtal skall förbli i kraft under samma tid som avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och det till avtalet fogade protokollet samt slutprotokollet den 24 december 1936.

Till bekräftelse härå har de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta tilläggsavtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Paris den 10 mars 1971 i två exemplar på franska språket.

Gunnar Hägglöf
Gilbert de Chambrun

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 26 februari 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASP-LING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av förslag till dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet den 24 december 1936* och anför.

Den 24 december 1936 slöts mellan Sverige och Frankrike ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter. Samma dag undertecknades det till avtalet fogade protokollet och ett slutprotokoll. Avtalet med tillhörande protokoll samt slutprotokollet godkändes av riksdagen och trädde i kraft den 1 januari 1938 (SFS 1937: 1003—1007). Sedermera har avtalet med tillhörande protokoll ändrats eller kompletterats genom tilläggsavtal den 8 april 1949 (SFS 1951: 74), den 28 oktober 1950 (SFS 1951: 383) och den 29 mars 1956 (SFS 1957: 524) samt skriftväxling den 26 oktober resp. den 5 november 1954 (SFS 1955: 69). I samband härmed har avtalets territoriella tillämplighetsområde, som ursprungligen omfattade endast det egentliga Frankrike, successivt utvidgats, bl. a. till Algeriet genom tilläggsavtalet den 8 april 1949. Nu gällande lydelse av avtalet med tillhörande protokoll återges i SFS 1960: 535.

Fråga om ytterligare avtalsändringar har därefter aktualiserats främst genom att Frankrike år 1965 genomförde en skattereform, som bl. a. innebar väsentliga ändringar i reglerna om utdelningsbeskattning. Inledande förhandlingar om en revidering av avtalet ägde rum mellan sär-

skilt utsedda delegationer i Paris den 5 och 6 december 1966. Förhandlingarna fortsattes sedermera i Stockholm den 17—19 november 1969 och slutfördes i Paris den 13—15 januari 1970. Vid sistnämnda förhandlingar nåddes enighet om två på franska språket avfattade förslag till tilläggsavtal mellan Sverige och Frankrike, nämligen dels till avtalet den 24 december 1936 och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels till avtalet den 24 december 1936 och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet samma dag. Genom efterföljande skriftväxling har överenskommelse nåtts om vissa ändringar i och tillägg till den ursprungliga lydelsen av förslagen till tilläggsavtal.

Förslagen har remitterats till *kammarrätten*, som, utöver visst påpekande beträffande tillämpningen på svensk sida av det förstnämnda tilläggsavtalet, förklarar sig inte ha något att erinra mot dem. Förslagen torde få fogas som *bilagor*¹ till statsrådsprotokollet i detta ärende.

Från fransk sida har meddelats, att man är beredd att underteckna förslagen till tilläggsavtal.

Det ankommer på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknande av tilläggsavtalen.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t för sin del godkänner de föreliggande förslagen till tilläggsavtal mellan Sverige och Frankrike.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

¹ Bilagorna har uteslutits här. De vid propositionen fogade tilläggsavtalen överensstämmer med förslagen utom däri att ombudens namn tillagts i ingresserna, att ratifikationsortens namn införts i art. 2 i tilläggsavtalet den 9 mars 1971 och i art. 9 i tilläggsavtalet den 10 mars 1971, att sistnämnda art. 9 kompletterats med uppgift om datum för tilläggsavtalet den 9 mars 1971 samt att, sedan datering och underskrift verkställts, uppgifter härom införts.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 26 februari 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASP-LING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON, FELDT.

Föredragande: Ministern för utrikes ärendena.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagar Hans Maj:t Konungen uti ärendena 1:o—4:o fatta det beslut som vid varje ärende antecknats.

1

Undertecknande av två tilläggsavtal till avtal den 24 december 1936 med Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter.

På föredragning av chefen för finansdepartementet har Kungl. Maj:t denna dag godkänt förslag till två tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 med Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter.

Tilläggsavtalen skall ratificeras.

Kungl. Maj:t uppdrager åt beskickningschefen i Paris att underteckna tilläggsavtalen.

Ur protokollet:
Britta Gyllensten

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 23 april 1971.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASP-LING, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, MOBERG, NORLING, LÖFBERG, CARLSSON, FELDT.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet den 24 december 1936* och anför.

Sedan Kungl. Maj:t den 26 februari 1971 godkänt förslag till dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels tilläggsavtal till avtalet den 24 december 1936 och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet samma dag och uppdragit åt beskickningschefen i Paris att för Sveriges del underteckna dem, har tilläggsavtalen undertecknats den 9 resp. den 10 mars 1971.

Utöver vad jag den 26 februari 1971 meddelat i ärendet får jag anföra följande.

Den franska inkomstbeskattningen grundas på en progressiv allmän inkomstskatt på fysiska personers inkomst ("l'impôt sur le revenu") och en proportionell bolagsskatt ("l'impôt sur les sociétés").

Då tilläggsavtalet den 9 mars 1971 berör utdelningsbeskattningen, har jag anledning att redogöra för huvuddragen av den franska skattelagstiftningens regler om beskattning av bolagsvinst och utdelning. Av praktiska skäl använder jag därvid uttrycket "aktieägare" för att beteckna såväl den som innehar aktier i franskt aktiebolag som innehavare av andelar i vissa andra franska bolag.

Den franska bolagsskatten utgår med 50 % av beskattningsbar inkomst. Såväl franska som utländska bolag är skattskyldiga för inkomst som har källa i Frankrike. Till sådan inkomst räknas bl. a. utdelning från franskt bolag. Franska bolag är vidare skattskyldiga för utdelning, ränta och royalty från utlandet och, under vissa förutsättningar, även för annan inkomst från utländsk källa. Franskt bolag åtnjuter dock i princip skattefrihet för mottagen utdelning, om bolaget enligt fransk skattelagstiftning är att betrakta som "moderbolag" till det utdelande bolaget. Detta gäller oavsett om "dotterbolaget" är franskt eller utländskt. Särskilda förutsättningar måste vara uppfyllda för att ett bolag skall betraktas som "moderbolag". Bl. a. krävs i regel att aktieinnehavet motsvarar minst 10 % av det utdelande bolagets kapital. I detta sammanhang kan även nämnas att franska bolag endast i vissa fall har rätt att vid inkomstberäkningen göra avdrag för verkställd utdelning.

Det franska systemet för beskattning av bolagsvinst och utdelning innebär att vinst, som utdelas av franskt bolag, i regel blir föremål för beskattning såväl hos det utdelande bolaget som hos utdelningsmottagaren. Vid 1965 års franska skattereform infördes regler, som syftade till att lindra denna dubbelbeskattning genom att ge aktieägare i franska bolag kompensation för hälften av den bolagsskatt som erlagts för den utdelade vinsten. Rätten till sådan skattelindring förbehålls dock vissa aktieägare, nämligen dem som har verkligt hemvist ("domicile réel") eller säte ("siège social") i Frankrike. Skattelindringen genomförs på följande sätt. Aktieägare, som tillhör någon av de nämnda kategorierna och som uppbär utdelning från franskt bolag, får ett särskilt skattetilgodohavande, s. k. *avoir fiscal*, hos franska staten till belopp motsvarande hälften av den uppburna utdelningen. *Avoir fiscal* behandlas vid aktieägarens taxering på samma sätt som själva utdelningen. I den mån aktieägaren är skattskyldig för utdelningen, föreligger således skattskyldighet även för *avoir fiscal*. För fysisk person, som är skattskyldig för utdelning och *avoir fiscal*, realiseras anspråket på *avoir fiscal* genom att denna avräknas mot aktieägarens personliga inkomstskatt, beräknad på det sammanlagda beloppet av utdelning och *avoir fiscal*. Motsvarande regler gäller i princip om aktieägaren är ett franskt bolag som är skattskyldigt för uppburen utdelning. För aktieägare som är fysisk person gäller dock att anspråket i andra hand, nämligen om *avoir fiscal* överstiger inkomstskatten, realiseras genom konstant utbetalning från franska staten av det överskjutande beloppet. Det sagda kan belysas med följande *exempel*:

Bolagsvinst	200	
Bolagsskatt 50 %	— 100	
	<hr/>	
Nettovinst som utdelas till aktieägare med hemvist i Frankrike	100	
Avoir fiscal	+ 50	
	<hr/>	
Skattepliktig inkomst för aktieägaren	150	
Om skattesatsen antas vara 60 % (alt. 1) eller 30 % (alt. 2),	<i>Alt. 1</i>	<i>Alt. 2</i>
blir inkomstskatten	90	45
Härifrån avräknas	— 50	— 50
	<hr/>	<hr/>
	40	— 5

I alt. 1 återstår en inkomstskatt på 40. I alt. 2 utbetalar franska staten det överskjutande beloppet (= 5) till aktieägaren om denne är fysisk person.

Är utdelningsmottagaren ett bolag, som i egenskap av ”moderbolag” till det utdelande bolaget i princip är befriat från skattskyldighet för utdelningen, får den avoir fiscal som är hänförlig till den uppburna utdelningen inte utnyttjas för avräkning mot bolagsskatten på moderbolagets övriga inkomster. Däremot kan moderbolaget vid vidareutdelning av den uppburna vinsten i vissa fall utnyttja denna avoir fiscal genom avräkning mot förskottsskatt enligt regler, som jag strax skall återkomma till.

Som jag nämnt tidigare har bestämmelserna om avoir fiscal tillkommit i syfte att lindra den dubbelbeskattning av utdelad bolagsvinst som sker genom att vinsten blir föremål för såväl bolagsskatt hos det utdelande bolaget som inkomstskatt hos utdelningsmottagaren. Av praktiska skäl har dock bestämmelserna utformats så att avoir fiscal medges oberoende av om den utdelade vinsten i det särskilda fallet beskattats hos det utdelande bolaget eller ej. I de fall då utdelad vinst inte blivit föremål för full bolagsskatt hos det utdelande bolaget, är detta emellertid skyldigt att till franska staten redovisa en särskild förskottsskatt, s. k. *précompte*. Denna förskottsskatt uppgår till hälften av den verkställda utdelningen och motsvarar således den avoir fiscal som utdelningsmottagaren kan vara berättigad till. I enlighet med vad nu anförts är ett franskt ”moderbolag”, som uppburit skattefri utdelning från ett dotterbolag och som vidareutdelar det uppburna beloppet, skyldigt att redovisa förskottsskatt. Om det vidareutdelade beloppet härrör från franskt dotterbolag, är moderbolaget under vissa förutsättningar berättigat att kvitta den förskottsskatt som belöper på vidareutdelningen mot den avoir fiscal som belöper på den från dotterbolaget uppburna utdelningen. I den mån sådan kvittning inte kan ske, skall däremot förskottsskatten inbetalas till franska staten. Beträffande förskottsskatten bör

framhållas, att den utgår obcroende av utdelningsmottagarens hemvist. Den kan därför utgå även i de fall då utdelningsmottagaren har hemvist utomlands och således saknar rätt till avoir fiscal. Har utdelningsmottagaren hemvist i ett land, med vilket Frankrike ingått dubbelbeskattningsavtal, skall emellertid enligt särskilda tillämpningsföreskrifter sådan förskottsskatt som det utdelande bolaget erlagt på utdelningen på ansökan restitueras till utdelningsmottagaren.

Slutligen kan nämnas att källskatt ("retenue à la source") utgår med 25 % på utdelning från franskt bolag till aktieägare med hemvist i utlandet.

Beträffande det huvudsakliga innehållet i tilläggsavtalen får jag anföra följande.

Tilläggsavtalet den 9 mars 1971

Av min tidigare redogörelse för den franska utdelningsbeskattningen har framgått, att rätten till avoir fiscal enligt 1965 års lagstiftning är förbehållen aktieägare med verkligt hemvist eller säte i Frankrike. På grund av särskilt bemyndigande i fransk lag kan emellertid rätten till avoir fiscal utsträckas till utdelningsmottagare med hemvist i stat med vilken Frankrike ingått dubbelbeskattningsavtal. Förevarande tilläggsavtal har tillkommit i syfte att genomföra en sådan utsträckning till aktieägare med hemvist i Sverige. Samtidigt har bestämmelserna i art. 9 i avtalet den 24 december 1936 även i övrigt närmare anpassats till 1965 års franska skattereform.

Art. 1 i tilläggsavtalet upptar den nya lydelsen av avtalets art. 9.

Art. 9 § 1 i avtalet överensstämmer med första stycket av art. 9 i dess nuvarande lydelse. Inkomst av värdepapper skall liksom hittills beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat. Detta innebär bl. a. att utdelning från svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening till mottagare med hemvist i Frankrike i princip inte är underkastad svensk beskattning samt att utdelning från franskt bolag till aktieägare med hemvist i Sverige är undantagen från den tidigare omnämnda franska källskatten.

Art. 9 § 2 i avtalet, som överensstämmer med andra stycket av art. 9 i dess gällande lydelse, upptar regler som har till syfte att förhindra kedjebeskattnings av bolagsvinst. Utdelning från ett bolag med hemvist i den ena staten till bolag med hemvist i den andra staten skall således enligt art. 9 § 2 vara undantagen från beskattning i den senare staten under de förutsättningar som där gäller för befrielse från skatt på utdelning mellan inhemska bolag. De svenska bestämmelser som avses i art. 9 § 2 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) (54 § ändrad senast 1970: 915) och 7 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomst-

skatt. Som jag tidigare nämnt innehåller fransk lagstiftning bestämmelser enligt vilka utdelning, som franskt bolag uppbär från franskt eller utländskt dotterbolag, under vissa förutsättningar är undantagen från beskattning hos det mottagande bolaget.

Art. 9 § 3 i avtalet upptar de nya regler, enligt vilka rätten till avoir fiscal utsträcks till aktieägare med hemvist i Sverige. Utdelning från franskt bolag, som skulle medföra rätt till avoir fiscal om aktieägaren hade verkligt hemvist eller säte i Frankrike, skall enligt art. 9 § 3 a) medföra i princip samma rätt om aktieägaren i stället har hemvist i Sverige. För aktieägare med hemvist i Sverige som lyfter utdelning från franskt bolag skall anspråket på avoir fiscal realiseras genom utbetalning från franska staten. Detta gäller antingen aktieägaren är fysisk person eller bolag. Utbetalningen kommer dock inte att omfatta hela det belopp som motsvarar avoir fiscal på utdelningen. Från fransk sida har man nämligen förbehållit sig rätten att minska detta belopp med en särskild källskatt. Denna källskatt skall beräknas till 15 % av summan av utdelning och avoir fiscal. I det exempel jag tidigare givit i samband med redogörelsen för den franska utdelningsbeskattningen skulle, om aktieägaren hade hemvist i Sverige, källskatten uppgå till 15 % av $(100 + 50)$ eller således till 22,5. Aktieägaren skulle i exempel utfå, förutom själva utdelningen från bolaget (= 100), en utbetalning från franska staten på $(50 - 22,5 =) 27,5$. Källskatten i fråga skall på visst sätt beaktas vid aktieägarens svenska inkomstbeskattning enligt reglerna i art. 9 § 4, till vilka jag strax skall återkomma. I art. 9 § 3 b) uppställs som villkor för att fysisk person eller bolag med hemvist i Sverige skall få avoir fiscal att aktieägaren här är underkastad inkomstskatt på utdelningen i fråga. Ett svenskt bolag, som på grund av art. 9 § 2 i avtalet sammanställt med 54 § kommunalskattelagen är befriat från skattskyldighet för utdelning från franskt bolag, är i enlighet härmed i regel inte berättigat till ifrågavarande utbetalning från franska staten. Beträffande investmentföretag, i den mening detta uttryck har enligt svensk skattelagstiftning (se punkt 1 sista stycket av anvisningarna till 54 § kommunalskattelagen), gäller dock inte kravet på skattskyldighet för utdelningen, om mer än 80 % av aktierna eller andelarna i företaget innehas av fysiska personer med hemvist i Sverige. Ett svenskt investmentföretag, beträffande vilket den sist angivna förutsättningen är uppfylld, kan alltså ha rätt till avoir fiscal även om företaget på grund av den vidareutdelning företaget verkställer är frikallat från skattskyldighet för utdelning från franskt bolag.

Art. 9 § 4 i avtalet upptar bestämmelser om beskattningen i Sverige i de fall då en aktieägare med hemvist här erhåller utbetalning från franska staten enligt art. 9 § 3 a). Enligt art. 9 § 4 skall aktieägarens inkomstskatt — liksom fallet skulle ha varit för en aktieägare med hemvist i Frankrike — beräknas på summan av utdelning och avoir fiscal,

varefter den källskatt som tagits ut i Frankrike enligt art. 9 § 3 a) skall avräknas från den svenska inkomstskatten. I det tidigare anförda exemplet skulle den svenska inkomstskatten således beräknas på $(100 + 50 =) 150$, varefter avräkning från den sålunda beräknade skatten skulle ske för beloppet $(15\% \text{ av } 150 =) 22,5$. Vid förhandlingarna om tilläggsavtalet förutskickades dock från den svenska delegationens sida, att svenska myndigheter vid tillämpning av art. 9 § 4 skulle kunna behöva iakttaga en särskild begränsning. Enligt delegationens uppfattning kunde nämligen hävdas, att ifrågakarande utbetalning från franska staten inte var skattepliktig enligt interna svenska beskattningsregler. Aktieägaren skulle därför inte kunna taxeras för utbetalningen. Även om det enligt delegationen i och för sig inte var oförenligt med en sådan uppfattning att utföra själva skatteberäkningen enligt den metod som anvisas i art. 9 § 4, måste vid debiteringen iakttagas, att skatten inte kommer att överstiga den skatt som skulle ha debiterats om hänsyn inte tagits till avoir fiscal och fransk källskatt. Kammarrätten har i sitt yttrande anført liknande synpunkter. Jag delar den uppfattning som förhandlingsdelegationen och kammarrätten uttryckt. Särskilda föreskrifter om tillämpningen av art. 9 § 4 kan lämpligen lämnas i samband med de anvisningar till avtalet som senare skall utfärdas.

Art. 9 § 5 i avtalet berör den särskilda franska förskottsskatt ("pré-compte") som utgår bl. a. i de fall då ett franskt bolag utdelar icke beskattad vinst. Som jag nämnt tas denna förskottsskatt ut, även om aktieägaren på grund av sitt hemvist inte är berättigad till avoir fiscal men skall i så fall enligt särskilda tillämpningsföreskrifter restitution av förskottsskatten ske direkt till aktieägaren, om denne har hemvist i land med vilket Frankrike har dubbelbeskattningsavtal. Enligt de nya bestämmelserna i art. 9 § 3 kommer aktieägare med hemvist i Sverige i många fall att få rätt till avoir fiscal. Det kommer dock, främst med hänsyn till bestämmelserna i art. 9 § 3 b), att kvarstå fall i vilka aktieägare med hemvist här inte får någon avoir fiscal. Genom art. 9 § 5 tillförsäkras aktieägaren rätt att i sådant fall i stället få restitution av den förskottsskatt som det utdelande bolaget kan ha erlagt.

I art. 9 § 6 i avtalet har införts en definition av uttrycket "bolag". Definitionen överensstämmer med den som finns intagen i OECD:s modellavtal. Av definitionen följer bl. a. att bestämmelserna i art. 9 § 2 kommer att gälla utdelning från franskt bolag till såväl svenskt aktiebolag som svensk ekonomisk förening. En anteckning av motsvarande innebörd i protokollet till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 har härigenom blivit överflödig och därför upphävt.

Art. 2 i tilläggsavtalet innehåller bestämmelser om ikraftträdande. Tilläggsavtalet skall ratificeras och träder i kraft en månad efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Det skall tillämpas på utdelning som blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1969.

Tilläggsavtalet den 10 mars 1971

Genom art. 1 i tilläggsavtalet ändras art. 1 § 3 i avtalet så att däri anges de skatter som numera skall omfattas av avtalet. På svensk sida kommer avtalet i motsats till tidigare att omfatta även bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar.

Art. 5 i avtalet om beskattning av sjöfarts- och luftfartsinkomster har erhållit ändrad lydelse genom art. 2 § 1 i tilläggsavtalet. De nuvarande reglerna i art. 5 föreskriver, att inkomst av sjöfart och luftfart beskattas endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning, under förutsättning att fartygen för denna stats flagga eller luftfartygen har denna stats nationalitet. Genom § 1 i den nya lydelsen av art. 5 föreslås, att villkoren beträffande flagga och nationalitet slopas. Bestämmelsen kommer härigenom att överensstämma med den av OECD rekommenderade regeln för beskattning av dessa inkomstslag. De nya beskattningsreglerna avses gälla även då företag i de båda staterna driver sjöfarts- eller luftfartsrörelse gemensamt genom deltagande i en pool eller annan för ändamålet bildad sammanslutning. Bestämmelserna härom, som intagits i art. 5 § 2 i avtalet, innebär exempelvis att ett rederi, som har sin verkliga ledning i Sverige och som bedriver sjöfartsrörelse tillsammans med ett franskt rederi genom en pool eller liknande för ändamålet bildad sammanslutning, skall beskattas endast i Sverige för den del av sammanslutningens inkomst av sjöfartsrörelsen som belöper på det svenska företaget.

Borttagandet av flagg- och nationalitetsvillkoren i art. 5 § 1 medför vissa följdändringar i punkt 5 i det till avtalet fogade protokollet. Den ändrade lydelsen av punkt 5 i protokollet har intagits i art. 2 § 2 i tilläggsavtalet.

Nuvarande bestämmelser om beskattning av inkomst av anställning i enskild tjänst och av fritt yrke återfinns i art. 6 i avtalet. Sådan inkomst beskattas enligt art. 6 § 1 endast i den stat där arbetet utförts. Utövande av fritt yrke i en stat anses emellertid enligt art. 6 § 2 föreligga endast om yrkesverksamheten har ett fast centrum i denna stat. Enligt särskild föreskrift i punkt 8 tredje stycket i det till avtalet fogade protokollet gäller inte bestämmelsen i art. 6 i vissa fall då en i den ena staten anställd person på grund av sin tjänst endast tillfälligt uppehåller sig i den andra staten. I sådana fall sker beskattning endast i inkomsttagarens hemviststat. I motsats till flertalet andra dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått innehåller avtalet med Frankrike inte några särskilda regler rörande beskattning av artister och professionella idrottsmän. Sådana avtalsregler brukar i allmänhet föreskriva, att en artist eller professionell idrottsman från den ena staten som uppträder i den andra staten alltid får beskattas där, oavsett vad avtalet i övrigt föreskriver om beskattning av inkomst av anställning eller fritt yrke. Avsaknaden av

sådana regler i det svensk-franska avtalet har visserligen inte påverkat möjligheterna att i Sverige beskatta franska artister eller professionella idrottsmän som uppträder här, eftersom bevillningsavgiften som jag tidigare nämnt inte omfattas av avtalet och därför har kunnat uttas utan hinder av avtalets regler om beskattning av inkomst av anställning eller fritt yrke. Sistnämnda förhållande har emellertid kunnat leda till dubbelbeskattning i vissa fall. Då bevillningsavgiften nu avses skola omfattas av avtalet, erfordras särskilda bestämmelser för att Sverige, i överensstämmelse med internationellt vedertagen praxis, skall vara behållit rätten att beskatta här verksamma artister och professionella idrottsmän med hemvist i Frankrike. Enligt art. 3 i tilläggsavtalet har sådana bestämmelser införts genom en ny art. 6 A i avtalet. Genom art. 6 A § 1 får den inkomst som här avsedda yrkesutövare förvärfvar genom sin verksamhet alltid beskattas i den stat där verksamheten utövas. Bestämmelsen i art. 6 A § 2 avser att förhindra att beskattningsregeln i § 1 kringgås genom tillskapande av s. k. artistbolag i vilket artisten eller idrottsmannen själv har ett avgörande inflytande. Bestämmelser av i princip motsvarande innehåll finns i art. 18 i avtalet med Schweiz (SFS 1966: 554).

I avtalet med Frankrike tillämpas genomgående den s. k. exemptmetoden för undanröjande av dubbelbeskattning. Denna metod innebär, att inkomst eller förmögenhet, som enligt avtalet får beskattas i den ena staten, skall undantas från beskattning i den andra staten. Bestämmelser härom finns i art. 13 i avtalet. Denna metod skall i princip tillämpas även efter de genom tilläggsavtalen införda ändringarna. Detta slås fast i den genom art. 4 i tilläggsavtalet införda nya lydelsen av art. 13 i avtalet. Emellertid föreslås nu två undantag från denna princip då i stället den s. k. credit of tax-metoden (avräkning av skatt) skall gälla. Det ena undantaget avser utdelning från franskt bolag till mottagare i Sverige. I den genom art. 1 i tilläggsavtalet den 9 mars 1971 genomförda ändringen av reglerna om utdelningsbeskattning i art. 9 i avtalet, för vilka jag tidigare redogjort, får Frankrike rätt att i vissa fall ta ut källskatt med 15 % (art. 9 § 3 i avtalet). Den sålunda uttagna skatten skall avräknas mot svensk skatt enligt reglerna i art. 9 § 4 i avtalet med motsvarande begränsning som föreskrivs i art. 13 § 2 i avtalet. Det andra undantaget avser inkomst som beskattas enligt den nya art. 6 A i avtalet. En artist med hemvist i Sverige, som uppburit inkomst för verksamhet i Frankrike och som beskattats där enligt art. 6 A i avtalet, beskattas således även i Sverige för inkomsten men den franska skatten avräknas från den svenska skatten på inkomsten. Föreskrifter härom har intagits i art. 13 § 2 i avtalet.

Art. 5 i tilläggsavtalet innehåller ändrade bestämmelser om avtalets territoriella tillämplighetsområde. Ändringarna är huvudsakligen föranledda av att Algeriet numera är en självständig stat.

Genom art. 6 i tilläggsavtalet ändras punkt 9 i det till avtalet fogade protokollet. I överensstämmelse med vad som gäller enligt flertalet svenska dubbelbeskattningsavtal kommer det efter ändringen att överlämnas helt åt de båda staternas högsta finansmyndigheter att överenskomma om förfarandet vid tillämpning av reglerna om utdelningsbeskattning i art. 9 i avtalet. Härigenom försvinner bl. a. den nuvarande föreskriften i punkt 9 sista stycket, som i många fall torde ha medfört rättsförluster för utdelningsmottagare. Den gällande överenskommelsen mellan de högsta finansmyndigheterna den 4 maj 1951, intagen i SFS 1951: 384, kommer därvid att ersättas av en ny överenskommelse.

Punkt 10 andra stycket i det till avtalet fogade protokollet innehåller bestämmelser om skattebefrielse för vissa studerande i en stat, som har inkomst vid praktikanttjänstgöring i den andra staten. Genom art. 7 i tilläggsavtalet ändras bestämmelserna så att en viss uppmjukning sker av de villkor som gäller för skattebefrielsen. De nya bestämmelserna överensstämmer med dem som intagits i de dubbelbeskattningsavtal som Sverige ingått under senare år /se t. ex. art. 23 § 2 i avtalet med Nederländerna (SFS 1968: 771) och punkt 4 i slutprotokollet till art. 8 i avtalet med Finland enligt en år 1968 genomförd ändring (SFS 1968: 517)/.

Genom art. 8 i tilläggsavtalet ändras punkt 9 b i slutprotokollet till avtalet (slutprotokollet intaget i prop. 1937: 73). Punkt 9 anger de fall då framställning om handräckning för indrivning av skatt enligt avtalet inte får ske. Ändringen innebär, att det minimibelopp för vilket indrivning av svensk skatt i Frankrike får begäras höjs från nuvarande 50 kr. till 300 kr.

Enligt art. 9 skall tilläggsavtalet ratificeras. Det träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och skall i princip tillämpas på inkomst som är hänförlig till kalenderåret närmast efter ikraftträdandet eller senare år. I två fall skall tilläggsavtalets bestämmelser emellertid tillämpas även dessförinnan. Sålunda skall art. 6 i tilläggsavtalet tillämpas på inkomst som blivit tillgänglig för lyftning den 1 januari 1970 eller senare. Härigenom sker anknytning till ikraftträdandet av reglerna om utdelningsbeskattning i art. 9 i avtalet i den lydelse denna artikel fått genom art. 1 i tilläggsavtalet den 9 mars 1971. Vidare skall art. 2 i förevarande tilläggsavtal första gången tillämpas på inkomst av sjöfart eller luftfart hänförlig till kalenderåret 1970 eller till räkenskapsår som avslutas under år 1970.

Art. 10 innehåller bestämmelser om tilläggsavtalets giltighetstid.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. Genom den år 1965 genomförda skattereformen i Frankrike infördes nya bestämmelser i syfte att lindra den ekonomiska dubbelbeskattning av utdelning från franska bolag som tidigare uppkommit genom att utdelad vinst hos

sådana bolag i regel beskattats såväl hos bolaget som hos aktieägaren. Lindringen genomförs på så sätt att aktieägaren vid beskattningen erhåller kompensation för hälften av den bolagsskatt som erlagts för utdelningen. De nya bestämmelserna gäller dock endast aktieägare med hemvist i Frankrike. Genom tilläggsavtalet den 9 mars 1971 utsträcks rätten att erhålla sådan kompensation till aktieägare med hemvist i Sverige. Jag har ingen erinran mot att en sådan utsträckning sker och inte heller mot den utformning bestämmelserna härom fått. Genom tilläggsavtalet den 10 mars 1971 genomförs en rad ändringar av materiell och formell natur i syfte att modernisera gällande avtal och bl. a. anpassa det på vissa punkter till de av OECD rekommenderade reglerna för dubbelbeskattningsavtal. Tilläggsavtalet utgör enligt min mening en tillfredsställande lösning av dessa frågor.

I detta sammanhang vill jag även anmäla behov av ändring i övergångsbestämmelserna till kupongskatteförordningen (1970: 624). I övergångsbestämmelserna till denna förordning, som ersatt förordningen (1943: 44) om kupongskatt, bör finnas en sedvanlig bestämmelse som reglerar hänvisningar till den upphävda förordningen. Sålunda bör föreskrivas att, om i lag eller annan författning förekommer hänvisning till föreskrift som ersatts genom bestämmelse i den nya kupongskatteförordningen, den nya bestämmelsen i stället skall tillämpas.

Under återopande av det anförda och vad jag anfört i ärendet den 26 februari 1971 hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

1) antaga inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om ändring i kupongskatteförordningen (1970: 624)*,

2) godkänna dels tilläggsavtalet till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till tilläggsavtalet den 29 mars 1956 fogade protokollet, dels tilläggsavtalet till avtalet den 24 december 1936 mellan Sverige och Frankrike för undvikande av dubbelbeskattning och fastställande av bestämmelser angående ömsesidig handräckning beträffande direkta skatter och till det till avtalet fogade protokollet samt till slutprotokollet den 24 december 1936,

3) bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det föranleds av tilläggsavtalen, meddela föreskrifter om ändring i fråga om taxeringar som rör statlig eller kommunal skatt och i fråga om andra åtgärder varigenom sådan skatt har påförts.

Hinder föreligger inte mot att ärendet behandlas först under riksdagens höstsession.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

